

gældende område til gode. Det vil i hvert fald i nogen grad kunne føles ubilligt, hvis en ny digeforanstaltning – omend i meget ringe grad – forringer den beskyttelse, som eksisterer. Ministeriets standpunkt er således, at den i 1909 valgte digelinie må ligge fast, og at tilvejebringelse af en forøget digesikkerhed må ske ved en forstærkning af det bestående dige. Om en digeforstærkning herefter bør ske, må afgøres ved en samlet vurdering af hele det truede område. Ministeriet lægger endvidere vægt på, at man – selv med en god varslings- og beredskabstjeneste – ikke på forhånd kan udelukke risikoen for tab af menneskeliv i en stormflodssituation, og at det, som anført ovenfor, er væsentlige værdier, der befinder sig i området mellem det bestående og et tilbagetrukket dige. Når en øget digesikkerhed for Ribe marsk overhovedet kommer på tale, er det rimeligt at tage det omdiskuterede område med i betragtning.

Til § 2.

Som et led i drøftelserne om den indsats, en stormflodstjeneste kan gøre under og umiddelbart efter en stormflod for at udbedre opståede digeskader for derved at mindske faren for gennembrud, har også spørgsmålet om farbare veje langs med digerne på indre bærme været behandlet.

Ved de danske havdiger er kun korte strækninger forsynet med en egentlig, bæredygtig vejbelægning på indre bærme. I Slesvig-Holsten har man, blandt andet ud fra erfaringerne fra stormfloden i 1962, ved bygning af nye diger eller ved gennemførelse af digeforstærkninger udført permanente bærmeveje.

Stormflodsudvalget har ment, at der er behov for udbygning af permanente bærmeveje langs de fleste havdiger i det sydvestjyske vadehavsområde. Muligheden for at komme frem til beskadigede steder må tillægges stor betydning, hvorved bemærkes, at det ikke er ualmindeligt, at farlige situationer optræder kort tid efter hinanden. Det er klart, at vejene ikke vil blive befærdet i en situation, hvor der er umiddelbar fare for, at et digebrud kan ske. Beredskabstjenesten vil søge at forhindre noget sådant.

I overslaget for forstærkning af Ribe dige er anlæg af bærmeveje, for så vidt sådanne ikke findes, indregnet. Langs de i lovforslagets § 2 nævnte digestrækninger findes ikke bærmeveje.

De i § 2 nævnte strækninger udgør tilsammen godt 46 km. Overslagssummen for anlæg af vejene lyder på ca. 17 mill. kr.

Bærmevejene anlægges med en 3 m bred kørebane og vigepladser. De er ikke beregnet til at

tage normal, daglig trafik. De skal derfor holdes afspærrede for al uvedkommende færdsel.

Til § 3.

Som anført i de almindelige bemærkninger, har ministeriet ført forhandling med Ribe amtskommune og Sønderjyllands amtskommune, der atter har forhandlet med de i betragtning kommende kommunalbestyrelser og digelag, og der er herved opnået enighed om, at anlægsudgifterne fordeles således, at staten udreder 60 pct., medens de resterende 40 pct. deles således, at amtskommunen udreder 2/3 og kommunerne 1/3. Digelaget (lodsjerne) pålignes ingen del af anlægsudgifterne.

Som følge heraf er §§ 1 og 2 udformet således, at ministeren for offentlige arbejder bemyndiges til at yde et statsbidrag på 60 pct. til anlægget. Tidligere love om digeanlæg i området har anvendt den formulering, at ministeren kan påbyde vedkommende anlæg. Noget sådant kommer efter de førte forhandlinger ikke på tale.

Til § 4.

I betragtning af investeringsens størrelse og under hensyn til, at anlægsudgiften tilvejebringes af staten, amtskommuner og kommuner i fællesskab, er det fundet rigtigt og praktisk at organisere og formalisere det nødvendige samarbejde i egentlige byggeudvalg. Sammensætningen er dikteret af rent praktiske hensyn. Når det foreslås, at ministeren og amtsrådene udpeger hver 2 medlemmer, skyldes dette, at man tænker sig, at det ene medlem af hver af disse medlemsgrupper skal repræsentere teknisk sagkundskab.

Den parlamentariske kontrol med bevillingerne kræver imidlertid, at byggeudvalgene ikke endeligt kan binde de offentlige kasser, som de repræsenterer, til udgifter eller dispositioner. Muligheden for at indbringe en beslutning til efterprøvelse hos ministeren må derfor forbeholdes. Om udvalgenes medvirken i ekspropriationssager henvises til bemærkningerne til § 7.

Byggeudvalgene skal have til opgave at træffe beslutning om forundersøgelser, detailprojektering, areal- og rettigheds erhvervelse, arbejdernes udbydelse i offentlig licitation, indgåelse af entreprisekontrakter, stillingtagen til måden for eventuelle tillægsarbejders udførelse o.s.v. – generelt sagt alle de funktioner, som en bygherre har i relation til et stort anlæg. Herudover tillægger lovforslaget udvalgene de særlige opgaver i relation til ekspropriationer.

Hvert medlem må forudsættes for sit vedkommende at indhente fornøden bemyndigelse hos